

Sygn. akt II CSK 779/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku R. C.
przy uczestnictwie A. C.
o podział majątku,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 26 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Ca 749/13,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) zasądza od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami skarga kasacyjna jest dopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi nie mniej niż 150.000 zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.). Wartością przedmiotu zaskarżenia jest wartość konkretnego interesu, tj. roszczenia, żądania lub składnika majątkowego, którego dotyczy wniesiona skarga. Co do zasady, w sprawach tych wartość przedmiotu zaskarżenia nie może przekraczać wartości udziału należącego do skarżącego.

W skardze kasacyjnej uczestniczka postępowania wskazała, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 230.083,80 złotych, podczas gdy w apelacji – kwestionującej w części rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji - wartość przedmiotu zaskarżenia została określona przez nią na kwotę poniżej 150.000 złotych. Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaną przez strony wartością przedmiotu zaskarżenia i może dokonać jej sprawdzenia na podstawie akt sprawy, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. Sprawdzenie jest niezbędne wówczas, gdy od tej wartości zależy dopuszczalność skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2014 r., II CSK 235/14, nie publ.).

W razie częściowego zaskarżenia apelacją orzeczenia w sprawie o podział majątku wspólnego, czy o zniesienie współwłasności na stronie skarżącej spoczywa prawo a zarazem obowiązek określenia wartości przedmiotu zaskarżenia przy uwzględnieniu formułowanych wniosków co do zakresu uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2014 r., III CZ 54/14, nie publ.). Podana przez skarżącą w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia wyrażała rzeczywistą wartość jej interesu majątkowego skorelowaną z zawartymi w apelacji wnioskami co do uchylenia lub zmiany zaskarżonego orzeczenia w razie podzielenia zarzutów zawartych w apelacji. Ponieważ zakres zaskarżenia skargi kasacyjnej odpowiada temu samemu zakresowi zaskarżenia co apelacja - która została oddalona przez

Sąd drugiej instancji - wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie może przekraczać wartości podanej w apelacji przez uczestniczkę postępowania.

Z tych względów skarga kasacyjna jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 i art. 519¹ § 2 k.p.c.

Na wniosek wnioskodawcy zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną orzeczono o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c. oraz przepisów § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 2, § 7 ust. 1 pkt 10 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. 2013, poz. 461).